

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Qvæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

[De Lege Interna]

Beati, Gabriele

Augustæ Vindellicorum, 1729

VD18 90108957

20 An ignorantia vincibilis, plures malitias contineat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39908

Q V A E S T I O XX.

An Ignorantia vincibilis plures malitias contineat.

C A S V S.

DVM duo Rustici, qui nostræ Fidei mysterijs instrui, notabiliter neglexerant, cum Hæretico quodam colloquerentur; Eorum alter, Hæretici sophismis deceptus, realem Christi præsentiam, in Eucharistiâ, negavit; Alter verò quamvis dubitans, negare noluit. Quæritur, quot peccata singuli commiserint.

S V M M A R I V M.

3 Ignorantia vincibilis mysteriorum Fidei; plures specie malitias continere videtur. 6 Verè tamen non continet. 7 Obligatio sciendi Mysteria Fidei, oritur ex Præcepto obligante ad ea credenda. 8 Ante Euangelij promulgationem, nulla dabatur obligatio illud sciendi. 9 Ignorantia mysteriorum Fidei, vnico tantum Præcepto, opponitur. 10 Ignorantia, est speciale peccatum, solum, cum, ex intentione ignorandi, ignorantur res scitu necessaria. 11 Articulum aliquem, ex ignorantia vincibili, negans, peccat solum contra Fidem. 12 Contra eandem peccat etiam, qui, ex eadem ignorantia, negandi periculo se exponit. 13 In quo differant ignorantia Articulorum Fidei, ac Præceptorum Decalogi.	16 Cur plures malitias numero diuersas contineat. 17 Exponit periculo plures Articulos negandi. 18 Imo censetur esse, indirecta voluntas plures negandi. 19 Contra idem Præceptum, plura numero peccata committi possunt. 20 Vnum mysterium, moraliter cum alio continuari non potest.

R A T I O N E S D V B I T A N D I.

Quæstio hæc, duplicem continet difficultatem. Prima est; An ignorantia vincibilis, includat plures malitias specie diuersas, Secunda est; An saltem includat plures, diuersas numero. Quamuis autem prima, eadem fere videatur cum Quæstione præcedenti; Verè tamen ab ea differt, quia est in materia Fidei, de qua, est peculiaris controversia inter Auctores.

Q 3

Quod

3 Quod ergo facit ad primam; Ignorantia culpabilis mysteriorum nostræ Fidei, præter malitiam contra Fidem, continere videtur etiam aliam specialem malitiam contra Virtutem Studiositatis. Ita *Vasq. 1. 2. quest. 76. art. 2. d. 119. c. 2. Sanch. lib. 1. sum. c. 17. n. 11. Filiuc. tract. 21. c. 10. num. 365. Rodrig. p. 1. sum. c. 23. concl. 7. Almain. tract. 1. mor. c. 5. prop. 2.*

4 Primò; Quia hæc ignorantia, opponitur, non solum præcepto negatiuo, infidelitatis peccatum, quod ex illâ sequitur, prohibenti, sed etiam affirmatiuo, ad scientiam oppositam positiuè obliganti. Præceptum autem affirmatiuum, & negatiuum, cum habeant motiua distincta, refundunt malitiam specie diuersam in actum oppositum; Vnde, ex eorum distinctione, rectè colligitur, distinctio specifica peccatorum, quæ illis opponuntur.

5 Secundò; Quia, si Mysteriorum Fidei Ignorantia, non contineret specialem malitiam contra Virtutem Studiositatis, nunquam ignorantia culpabilis, esset peccatum speciale; Consequens autem est absurdum; quia, si Ignorantia, nunquam esset peccatum speciale, neque Virtus Studiositatis, illi opposita, esset Virtus specialis; quod tamen fusè probatur, à *S. Thoma secunda secunda, quest. 166. art. 2.*

RESOLVTIO I.

Respondetur tamen; Ignorantiam culpabilem mysteriorum Fidei, non continere specialem malitiam contra Virtutem Studiositatis, sed solam malitiam contra Fidem; quatenus Rustici, eorum scientiam negligentes, exposuerunt se periculo sentiendi aliquid contra

Fidem, vel eam, quando tenebantur non confitendi. Ita *Azor. to. 1. lib. 1. c. 12. quest. 5. Clauis. reg. lib. 2. c. 9. num. 31. Aluar. 1. 2. d. 162. num. 3. Layman. lib. 1. tract. 2. c. 4. num. 10. Valent. 2. 2. d. 1. qu. 11. p. 1. diffic. 4. Salas. 1. 2. tract. 13. d. 7. f. 7. num. 49.*

Probatum primò; Quia obligatio Fidei 7 mysteria sciendi, oritur ex eodem præcepto Diuino, quodeorum Fidem præcipit; sicut obligatio sciendi præcepta Decalogi, & Ecclesiæ, oritur ex eodem præcepto, quod obligat ad illa seruanda; Sicut enim, quia datur Præceptum ieiunij, scire tenemur, & Præceptum ipsum, & dies, in quibus est ieiunandum; vt illud seruare possimus. Ita, quia, post legem Euangelicam, datur præceptum Diuinum de credendis Mysteriorum reuelatis, scire tenemur, tam hoc præceptum, quam Mystera credenda, quia aliàs ea credere non possemus. Ergo, sicut, qui, ex ignorantia vincibili præcepti Ieiunij, vel dierum, in quibus ieiunandum est, non ieiunat, non committit duo peccata specie diuersa, sed vnum solum contra ieiunij præceptum, obligans primario ad ieiunium, & secundario ad sciendum ipsum præceptum, & dies, in quibus est ieiunandum; Ita qui, ex ignorantia vincibili mysteriorum Fidei, vel præcepti de illis credendis, sentit aliquid contra Fidem, non committit duo peccata specie diuersa, sed vnum tantum contra Fidei præceptum; Nam; hoc etiam, sicut primario obligat ad credendum, ita obligat secundario ad sciendum, tam ipsum præceptum, quam mysteria credenda.

Secundò; Quia, ante Euangelij pro- 8
mul-

mulgationem, sicut nulla dabatur obligatio illud credendi, ita nulla dabatur obligatio illud sciendi. Ergo signum evidens est, totam obligationem illud sciendi, oriri ex obligatione credendi, & consequenter, eius scientiam non præcipi propter se, sed solum in ordine ad credendum. Hoc autem posito; Ignorantia non habet aliam malitiam, quam contra Fidem.

OBJECTIONVM SOLVTIO.

9 Ad rationes in contrarium facile Respondetur; Ad primam; Negando, quod ignorantia opponatur præcepto diuerso à præcepto, vel Fidei confitendæ, vel illam non negandi; Idem enim præceptum, quod primario obligat ad credendum, obligat etiam secundario ad Fidei Mysteria scienda, vt ea, vel confiteri possimus, tempore debito, vel non negetur, neque alia datur obligatio sciendi, siue hanc ignorantiam expellendi; Ignorantia enim, ex se, non est peccatum, sicut scientia opposita non est opus Virtutis; Cessante ergo obligatione credendi, statim cessat etiam obligatio sciendi.

10 Ad secundam; Negatur sequela; Tunc enim ignorantia vincibilis, est speciale peccatum contra Virtutem Studiofitatis, cum quis, vult ignorare ea, quæ aliàs scire tenetur, hac speciali intentione, vt ea nesciat; Sic enim etiam, peccatum quodlibet contra aliquod præceptum, siue Diuinum, siue Humanum, tunc solum est speciale peccatum Inobedientiæ; cum, per illud, violatur præceptum, ex intentione speciali, præceptum contemnendi. Ergo, sicut, præciso hoc casu, peccatum

Inobedientiæ, reperitur in qualibet transgressione præcepti, nec vnquam habet malitiam oppositam speciali Virtuti Obedientiæ; Ita, præciso simili casu, Ignorantia vincibilis, habebit solum malitiam transgressiōis præcepti Fidei; nunquam tamen peculiarem malitiam, speciali Virtuti Studiofitatis oppositam.

COROLLARIA.

Colligitur ex dictis primò; Responso **11** ad Casum propositum; Ignorantia enim vincibilis Mysteriorum Fidei, non est peccatum distinctum ab eo, quod ex illà sequitur, tanquam ex causà; Vnde, quamuis Rustici, vincibiliter ea ignorantes, peccauerint, non solum aliquid contra illa sentiendo, & realem Christi præsentiam, in Eucharistia, negando; sed etiam illa ignorando; Non tamen propterea duo peccata commiserunt, neque vnum habens duas malitias; sed vnum tantum, habens vnā malitiam, quæ non est propriè hæresis, vel infidelitas, sed ad illam reducitur *Clavis reg. lib. 2. cap. 9. num. 31.*

Secundò; Secundum Rusticam; **12** Quamuis, de facto, nihil senserit, aut asseruerit contra Fidem, peccasse tamen, vincibiliter ignorando, & teneri, hanc ignorantiam confiteri, quia Fidei mysteria addiscere non curando, sicut tenebatur, exposuit se periculo aliquid sentiendi, vel asserendi contra Fidem. Hoc autem peccatum, non est diuersum ab illo, quod commisit Primus, realem Christi præsentiam, in Eucharistia, ignoranter negando, sed cum illo comparatur, tanquam peccatum internum cum externo;

verno; Sicut enim Voluntas furandi, non est peccatum, ab actione externa furti diuersum; sed per hanc vltimò completur in ratione peccati consummati; ita ignorantia culpabilis mysteriorum Fidei, per negationem externam, vltimò completur in ratione peccati consummati contra Fidem, saltem reductiuè *Azor. to. 1. lib. 1. c. 12. quest. 5.*

13 Tertiò; Ignorantiam vincibilem Mysteriorum Fidei, in hoc differre ab Ignorantiâ vincibili præceptorum Decalogi, ac Ecclesiæ, quod Ignorantia Mysteriorum Fidei non continet tot malitias specie diuersas, quot sunt Mysteria Fidei ignorata; Ignorantia verò præceptorum Decalogi, continet tot malitias specie diuersas, quot sunt præcepta ignorata; Ex diuersitate enim præceptorum Decalogi, vel Ecclesiæ, consurgunt diuersæ species ignorantia, eo quod ea ignorans, exponat se periculo committendi peccata specie diuersa, pro diuersitate præceptorum. Ex diuersitate autem Mysteriorum Fidei, non consurgunt diuersæ species Ignorantiæ, nec ea ignorans, exponit se periculo committendi peccata, iuxta Mysteriorum diuersitatem specie diuersa. Cuiuscumque enim Mysterij sit Ignorantia, semper est eiusdem speciei, quia semper opponitur eidem præcepto, ac Virtuti Fidei; sicut omnes hæreses, sunt eiusdem speciei, quia eidem præcepto, ac Fidei Virtuti opponuntur; Vnde, qui aliquem articulum negauit, illam, in confessione, explicare non tenetur.

14 Quod facit ad secundam difficultatem. An Ignorantia Mysteriorum Fidei tot sal-

tem malitias numero diuersas contineat, quot sunt Mysteria ignorata.

P. Suarez tract. de fide d. 15. sec. 1. n. 7. 15 & tom. 3. in 3. p. d. 22. f. 5. nu. 33. Layman. lib. 1. tract. 3. c. 3. num. 2. Bonac. d. 2. de pecc. quest. 4. p. 2. & alij, putant, vnicam solum malitiam continere; Primò, quia opponitur præcepto Fidei, quod est vnum, præcipiens omnium Mysteriorum assensum per modum vnus. Secundò, quia omisso omnium horarum canonicarum, est vnum tantum peccatum, eo quod opponatur præcepto horas canonicas recitandi, quod est vnum, eas omnes præcipiens per modum vnus; Sed etiam Ignorantia Mysteriorum Fidei, opponitur præcepto Fidei, quod est vnum, eorum omnium Fidem præcipiens per modum vnus. Ergo etiam, eorum omnium ignorantia, erit vnum tantum peccatum.

RESOLVTIO II.

PROBABILIUS tamen videtur; Ignorantiam Mysteriorum Fidei, continere tot malitias numero diuersas, quot sunt Mysteria ignorata. Ita *Vasq. 1. 2. d. 75. cap. 2. num. 10. & tom. 4. in 3. p. qu. 91. art. 1. d. 4. Azor. tom. 1. lib. 4. cap. 4. quest. 5. Clauis reg. lib. 2. cap. 5. nu. 14. Coninch. de Sac. Pæn. d. 7. d. 1. Tannerus 2. 2. dub. 4. quest. 2. d. 4. num. 55. Diana de circumst. agrau. resol. 29. & alij plurimi.*

Probatur primò; Quia Fidei Mysteria 17 culpabiliter ignorans, ideo peccat, quia

quia exponit se periculo illa negandi, vel illis non assentiendi, quando tenetur; Ergo si ignoret, plura Mysteria, plura numero peccata committet, sicut plura numero peccata committeret; si plura Fidei Mysteria negaret; Idem enim præceptum, quod obligat ad illa non neganda, obligat etiam ad vitandum periculum ea negandi.

18 **S**ecundo; Quia, non solum committit plura numero peccata, qui plures homines occidit, sed etiam qui illos occidendi periculo se exponit. Eo enim ipso censetur velle, in causâ, plura numero homicidia; Ergo similiter, non solum committet plura peccata, qui plura Fidei Mysteria negat, sed etiam, qui per Ignorantiam vincibilem exponit se periculo illa negandi.

OBIECTIONVM SOLVTIO.

19 **A**d rationes in contrarium, Respondetur; Ad primam, Præceptum Fidei esse quidem vnum; ex hoc tamen inferri non posse, ignorantiam omnium Mysteriorum, esse vnum numero peccatum, sed solum, esse vnum specie, Contra idem enim præceptum, plura numero peccata committi possunt; Nam qui plures homines occidit, vel exponit se periculo illos occidendi, plura numero peccata committit contra idem præceptum; Neque præceptum Fidei, videtur, omnium Mysteriorum Fidem

præcipere collectiue solum, sed etiam distributive, ita ut præcipiat Fidem omnium, & singulorum Mysteriorum. Sicut præceptum Ieiunij Quadragesimalis, ieiunium præcipit, non solum omnibus, sed etiam singulis diebus Quadragesimæ.

Ad secundam Respondetur: Rationem 20 disparitatis esse; quia omnes Horæ canonicae, sunt partes vnius Officij, & vnius actionis moralis integræ, cuius recitatio præcipitur. Cum horæ canonicae definiantur; Oratio publica, sub certo numero Psalmorum, Lectionum, & aliorum huiusmodi à Sanctis Patribus, ad Dei laudem ordinata, & per septem congruentes horas, distributa. Sicut ergo omnes horæ Canonicae sunt vna Oratio, ita earum ommissio, erit unum peccatum mortale. Quia erit vnius Orationis, ac Officij ommissio. At omnia Fidei Mysteria, componere non possunt vnum Mysterium, nec vnum cum altero moraliter continuari, sed semper remanent plura Mysteria. Sicut plures dies Quadragesimæ, componere non possunt vnum diem, vel vnum Ieiunium Quadragesimale; Sed semper remanent plures dies, & plura Ieiunia. Sicut ergo, qui, integrâ hebdomadâ, Ieiunium omittit, sex peccata mortalia committit; Ita sex peccata committet, qui, ex Ignorantiâ, exponit se periculo, sex Fidei Mysteria negandi. Sed, de his, plura infra, dum agemus de peccatis.

